Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►B

►M1 RÅDETS DIREKTIV

av den 15 mars 1976

om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar uppkomna till följd av verksamhet som utgör en del av finansieringssystemet för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket och av jordbruksavgifter och tullar inom jordbrukssektorn samt med avseende på mervärdeskatt ◄

(76/308/EEG)

(EGT L 73, 19.3.1976, s. 18)

Ändrat genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►M1	Rådets direktiv 79/1071/EEG av den 6 december 1979	L 331	10	27.12.1979

Ändrat genom:

►A1	Anslutningsakten för Grekland (*)	L 291	17	19.11.1979

(*) Denna rättsakt finns inte publicerad på svenska.

▼B

►M1 RÅDETS DIREKTIV

av den 15 mars 1976

om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar uppkomna till följd av verksamhet som utgör en del av finansieringssystemet för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket och av jordbruksavgifter och tullar inom jordbrukssektorn samt med avseende på mervärdeskatt ◄

(76/308/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 100 i detta,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken [1], senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2788/72 [2], särskilt artikel 8.3 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande [3],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [4], och

med beaktande av följande:

Det är för närvarande inte möjligt att i en medlemsstat verkställa indrivning av en fordran som bygger på ett dokument som har upprättats av myndigheterna i en annan medlemsstat.

Att nationella bestämmelser om indrivning endast kan tillämpas inom nationella territorier är i sig ett hinder för upprättandet av en fungerande gemensam marknad. Det förhindrar att gemenskapsregler kan tillämpas till fullo och på ett rättvist sätt, i synnerhet inom den gemensamma jordbrukspolitikens område, och det underlättar bedrägliga förfaranden.

Det är därför nödvändigt att anta gemensamma regler om ömsesidigt bistånd vid indrivning.

Dessa regler måste gälla både för indrivning av fordringar som uppstått på grund av olika åtgärder som ingår i det system som helt eller delvis finansierar den europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket, samt för indrivning av jordbruksavgifter och tullar enligt artikel 2 i beslut 70/243/EKSG, EEG, Euratom av den 21 april 1970 om ersättning av ekonomiska bidrag från medlemsstaterna med gemenskapernas egna resurser [5] och enligt artikel 128 i anslutningsakten. De måste också gälla för indrivning av ränta och kostnader i samband med dessa fordringar.

Det ömsesidiga biståndet måste bestå av följande: Den anmodade myndigheten måste å ena sidan till den sökande myndigheten lämna de upplysningar som den senare behöver för att driva in fordringar som har uppstått i den medlemsstat där den har sitt säte samt underrätta gäldenären om alla dokument som gäller dessa fordringar och som har sitt ursprung i den medlemsstaten, och å andra sidan måste den på begäran av den sökande myndigheten driva in de fordringar som har uppstått i den medlemsstat där den senare har sitt säte.

Dessa olika former av bistånd måste lämnas av den anmodade myndigheten i enlighet med de lagar och andra författningar som reglerar sådana frågor i den medlemsstat där den har sitt säte.

---

(1) EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 13.
(2) EGT nr L 295, 30.12.1972, s. 1.
(3) EGT nr C 19, 12.4.1973, s. 38.
(4) EGT nr C 69, 28.8.1973, s. 3.
(5) EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 19.

▼B

Det är nödvändigt att fastställa de villkor enligt vilka den sökande myndigheten skall upprätta sin begäran om bistånd, samt att noggrant definiera de särskilda omständigheter enligt vilka den anmodade myndigheten i det enskilda fallet får neka bistånd.

När det begärs att den anmodade myndigheten skall handla å den sökande myndighetens vägnar för att driva in en fordran måste den anmodade myndigheten, om detta medges av gällande bestämmelser i den medlemsstat där den har sitt säte, ha möjlighet att i samförstånd med den sökande myndigheten bevilja gäldenären en betalningsfrist eller godkänna ett avbetalningsförfarande. Varje form av ränta som debiteras för sådana betalningsförfaranden måste också överföras till den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte.

På en motiverad begäran av den sökande myndigheten måste den anmodade myndigheten, om detta medges av gällande bestämmelser i den medlemsstat där den har sitt säte, också ha möjlighet att vidta förebyggande åtgärder för att garantera indrivning av fordringar som uppstår i den sökande medlemsstaten. Dessa fordringar åtnjuter emellertid inte någon förmånsrätt i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte.

Under indrivningsförfarandet i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte är det möjligt att fordran eller exekutionstiteln som medger dess verkställighet och som har upprättats i den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte bestrids av den berörda personen. I sådana fall bör det fastställas att den berörda personen måste inge sitt bestridande av fordran till det behöriga organet i den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte, och att den anmodade myndigheten måste uppskjuta alla påbörjade verkställighetsåtgärder tills ett beslut har fattats av detta organ.

Det bör fastställas att översända dokument och upplysningar inom ramen för ömsesidigt bistånd för indrivning av en fordran inte får användas för andra ändamål.

Bestämmelserna i detta direktiv bör inte leda till inskränkning i det ömsesidiga biståndet mellan särskilda medlemsstater enligt bilaterala eller multilaterala överenskommelser eller uppgörelser.

Det är nödvändigt att säkerställa att det ömsesidiga biståndet fungerar smidigt och ett gemenskapsförfarande bör därför inrättas som gör det möjligt att fastställa de närmare bestämmelserna för tillämpningen av detta bistånd inom en lämplig tid. Det är nödvändigt att inrätta en kommitté för att organisera ett nära och effektivt samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen på detta område.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Detta direktiv fastställer de bestämmelser som skall innefattas i medlemsstaternas lagar och andra författningar för att i varje medlemsstat säkerställa indrivningen av de fordringar som avses i artikel 2 och som uppstår i en annan medlemsstat.

Artikel 2

Detta direktiv skall gälla för alla fordringar som avser

a) återbetalning, intervention och andra åtgärder som ingår i systemet för hel eller delvis finansiering av Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket, inklusive de summor som skall uppbäras i samband med dessa åtgärder,

b) jordbruksavgifter såsom de definieras enligt artikel 2 a i beslut 70/243/EKSG, EEG, Euratom och artikel 128 a i anslutningsakten,

c) tullavgifter såsom de definieras enligt artikel 2 b i nämnda beslut och artikel 128 b i anslutningsakten,

▼M1

d) mervärdeskatt,

▼B

►M1 e ◄) räntor och kostnader hänförliga till indrivningen av dessa fordringar.

Artikel 3

I detta direktiv avses med

— *sökande myndighet*: den behöriga myndigheten i en medlemsstat som framställer en begäran om bistånd beträffande en fordran som avses i artikel 2,

— *anmodad myndighet*: den behöriga myndigheten i en medlemsstat till vilken en begäran om bistånd framställs.

Artikel 4

1. På begäran av den sökande myndigheten skall den anmodade myndigheten tillhandahålla alla upplysningar som skulle kunna vara av värde för den sökande myndigheten vid indrivningen av dess fordran.

För att erhålla dessa upplysningar skall den anmodade myndigheten utnyttja sina befogenheter enligt de lagar och andra författningar som gäller för indrivning av liknande fordringar som uppstår i den medlemsstat där denna myndighet har sitt säte.

2. I en begäran om upplysningar skall namn och adress anges på den person som de begärda upplysningarna gäller samt fordringens art och belopp.

3. Den anmodade myndigheten skall inte vara skyldig att tillhandahålla upplysningar

a) som den inte skulle kunna erhålla för att driva in liknande fordringar som uppstår i den medlemsstat där den har sitt säte,

b) som skulle avslöja kommersiella, industriella eller professionella hemligheter, eller

c) som om de yppas skulle kunna vara till skada för säkerheten eller strida mot allmän ordning i denna stat.

4. Den anmodade myndigheten skall upplysa den sökande myndigheten om skälen till att den inte efterkommer en begäran om upplysningar.

Artikel 5

1. Den anmodade myndigheten skall på begäran av den sökande myndigheten och i enlighet med gällande rättsregler om delgivning av liknande dokument eller beslut i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte, delge mottagaren alla dokument och beslut, inklusive handlingar av juridisk natur, som härstammar från den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte och som hänför sig till en fordran och/eller dess indrivning.

2. En begäran om delgivning skall ange den berörda mottagarens namn och adress, typ och ämne i det dokument eller beslut som skall överlämnas, om så är nödvändigt gäldenärens namn och adress och den fordran, till vilken dokumentet eller beslutet hänför sig, samt alla övriga användbara upplysningar.

3. Den anmodade myndigheten skall omedelbart underrätta den sökande myndigheten om de åtgärder som har vidtagits med anledning av dess begäran om delgivning, och särskilt om vilket datum dokumentet eller beslutet skickades till mottagaren.

▼B

Artikel 6

1. På begäran av den sökande myndigheten skall den anmodade myndigheten i enlighet med de lagar och andra författningar som gäller för indrivning av liknande fordringar som uppstår i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte driva in fordringar som grundar sig på ett dokument som medger verkställighet av dessa.

2. För detta ändamål skall varje fordran i fråga om vilken en begäran om indrivning har framställts behandlas som en fordran i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte, utom när artikel 12 är tillämplig.

Artikel 7

1. En begäran om indrivning av en fordran som den sökande myndigheten riktar till den anmodade myndigheten skall åtföljas av en officiell eller bestyrkt kopia av det dokument som gör det möjligt att verkställa indrivningen och som har utfärdats i den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte samt, i förekommande fall, av andra dokument i original eller bestyrkt kopia som behövs för indrivningen.

2. Den sökande myndigheten får endast begära indrivning

a) om fordringsanspråken och/eller det dokument som medger verkställighet inte bestrids i den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte,

b) om den sökande myndigheten i den medlemsstat där den har sitt säte har tillämpat det indrivningsförfarande som myndigheten har tillgång till på grundval av det dokument som avses i punkt 1 och om de vidtagna åtgärderna inte har lett till full betalning av fordran.

3. En begäran om indrivning skall ange den berörda personens namn och adress, fordrans art, det belopp som kapitalfordran uppgår till, upplupen ränta och andra kostnader samt alla övriga relevanta upplysningar.

4. En begäran om indrivning skall dessutom innehålla ett uttalande av den sökande myndigheten som anger från och med vilket datum verkställighet är möjlig enligt gällande lagar i den medlemsstat där den har sitt säte, och som bekräftar att villkoren enligt punkt 2 är uppfyllda.

5. Så snart den sökande myndigheten erhåller några tilllämpliga upplysningar om det ärende som ligger till grund för begäran om indrivning skall den vidarebefordra dessa till den anmodade myndigheten.

Artikel 8

Det dokument som medger verkställighet av fordran skall i förekommande fall och i enlighet med gällande bestämmelser i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte, tas emot, godkännas, kompletteras eller ersättas av ett dokument som medger verkställighet inom denna medlemsstats territorium.

Dokumentet skall tas emot, godkännas, kompletteras eller ersättas så snart som möjligt efter det att en begäran om indrivning har erhållits. Dokumentet får inte avvisas, om det möjliggör verkställighet i den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte och är formellt riktigt.

Om någon av dessa formaliteter skulle förorsaka en undersökning eller ett bestridande i samband med fordran och/eller det dokument som möjliggör verkställighet och som har upprättats av den sökande myndigheten skall artikel 12 tillämpas.

Artikel 9

1. Fordringar skall drivas in i valutan för den medlemsstat i vilken den anmodade myndigheten har sitt säte.

▼B

2. Den anmodade myndigheten får, om gällande lagar och andra författningar i den medlemsstat där den har sitt säte så medger och efter samråd med den sökande myndigheten bevilja gäldenären en betalningsfrist eller godkänna ett avbetalningsförfarande. All ränta som påförs av den anmodade myndigheten med anledning av sådan betalningsfrist skall överföras till den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte.

All annan ränta som i enlighet med lagar och andra författningar i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte påförs för dröjsmål med betalningen skall också överföras till den medlemsstat i vilken den sökande myndigheten har sitt säte.

Artikel 10

Fordringar som skall drivas in åtnjuter inte förmånsrätt i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte.

Artikel 11

Den anmodade myndigheten skall omedelbart underrätta den sökande myndigheten om vilka åtgärder som har vidtagits med anledning av begäran om indrivning.

Artikel 12

1. Om fordran och/eller det dokument som möjliggör dess verkställighet, och som har upprättats i den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte, under indrivningsförfarandets gång bestrids av en berörd part skall denna part inge sin framställan till det behöriga organet i den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte i enlighet med de rättsregler som gäller där. Den sökande myndigheten skall underrätta den anmodade myndigheten om denna framställan. Den berörda parten får också underrätta den anmodade myndigheten om denna framställan.

2. Så snart den anmodade myndigheten har erhållit de upplysningar som avses i punkt 1, antingen från den sökande myndigheten eller från den berörda parten, skall den uppskjuta verkställandet i avvaktan på det beslut som det behöriga organet fattar i detta ärende. Skulle den anmodade myndigheten bedöma det nödvändigt, och utan att det påverkar tilllämpningen av artikel 13, får denna myndighet vidta säkerhetsåtgärder för att säkerställa indrivningen, om gällande lagar eller andra författningar i den medlemsstat där den har sitt säte medger ett sådant förfarande för liknande fordringar.

3. Om det är de verkställighetsåtgärder som vidtas i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte som bestrids, skall frågan hänskjutas till det behöriga organet i denna medlemsstat i enlighet med dess lagar och andra författningar.

4. Om det behöriga organ till vilket frågan har hänskjutits i enlighet med punkt 1 är en allmän domstol eller en förvaltningsdomstol skall denna domstols beslut, om det är gynnsamt för den sökande myndigheten och medger indrivning av fordran i den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte, utgöra ”det dokument som möjliggör indrivning” i enlighet med artiklarna 6 - 8 och indrivningen av fordran skall genomföras på grundval av detta beslut.

Artikel 13

På en motiverad begäran från den sökande myndigheten skall den anmodade myndigheten vidta säkerhetsåtgärder för att säkerställa indrivningen av en fordran, om detta medges av lagar och andra författningar i den medlemsstat i vilken den har sitt säte.

För genomförandet av bestämmelserna i första stycket skall artiklarna 6, 7.1, 7.3, 7.5, 8, 11, 12 och 14 gälla i tillämpliga delar.

▼B

Artikel 14

Den anmodade myndigheten skall inte vara skyldig

a) att bevilja de bistånd som föreskrivs i artiklarna 6 — 13, om indrivningen av fordran på grund av gäldenärens situation skulle förorsaka allvarliga ekonomiska eller sociala svårigheter i den medlemsstat där denna myndighet har sitt säte,

b) att genomföra indrivning av en fordran om den sökande myndigheten inte har uttömt alla möjligheter till indrivning inom territoriet för den medlemsstat där den har sitt säte.

Den anmodade myndigheten skall underrätta den sökande myndigheten om sina skäl för att inte efterkomma dess begäran om bistånd. En sådan motiverad vägran skall också meddelas kommissionen.

Artikel 15

1. Frågor om preskription skall uteslutande regleras av gällande rättsregler i den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte.

2. Åtgärder som vidtas av den anmodade myndigheten vid indrivning av fordringar i enlighet med en begäran om bistånd som om de hade vidtagits av den sökande myndigheten skulle ha lett till att preskriptionstiden uppsköts eller avbröts i enlighet med gällande rättsregler i den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte skall anses ha vidtagits i den senare medlemsstaten vad gäller denna verkan.

Artikel 16

Dokument och upplysningar som skickas till den anmodade myndigheten i enlighet med detta direktiv får av denna myndighet endast översändas till

a) den person som anges i begäran om bistånd,

b) de personer och myndigheter som är ansvariga för indrivningen av fordringarna, och endast för detta ändamål,

c) de rättsliga instanser som handlägger ärenden beträffande indrivning av fordringar.

Artikel 17

Begäran om bistånd och tillämpliga dokument skall åtföljas av en översättning till det officiella språket eller till ett av de officiella språken i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte utan att det påverkar nämnda myndighets rätt att avstå från översättningen.

Artikel 18

Medlemsstaterna skall avstå från alla fordringar på varandra för återbetalning av de kostnader som uppstår vid det ömsesidiga bistånd de ger varandra i enlighet med detta direktiv.

Den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte skall emellertid förbli betalningsskyldig gentemot den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte för de kostnader som uppstår på grund av åtgärder som bedöms vara ogrundade, antingen vad gäller fordringens verklighetsunderlag eller giltigheten av det dokument som utfärdats av den sökande myndigheten.

Artikel 19

Medlemsstaterna skall förse varandra med en förteckning över de myndigheter som har befogenhet att framställa eller ta emot en begäran om bistånd.

▼B

Artikel 20

1. Härmed inrättas en kommitté för indrivning av fordringar (i det följande kallad kommittén), som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna med en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. Kommittén skall själv fastställa sin arbetsordning.

Artikel 21

Kommittén får pröva alla frågor som rör tillämpningen av detta direktiv, som tas upp av ordföranden antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat.

Artikel 22

1. Närmare föreskrifter för tillämpningen av artiklarna 4.2 och 4.4, 5.2 och 5.3, 7.1, 7.3 och 7.5, 9, 11 och 12.1 samt av bestämmelserna om omräkning, överföring av indrivna summor och fastställande av ett minimibelopp för fordringar, för vilka bistånd får begäras, skall antas enligt det förfarande som fastställs i punkt 2 och 3.

2. Kommissionens företrädare skall föreläggа kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med en majoritet av ►A1 forty-five ◄ röster, varvid medlemsstaternas röster skall vägas enligt fördragets artikel 148.2. Ordföranden får inte rösta.

3. a) Kommissionen skall själv anta förslaget, om det är förenligt med kommitténs yttrande.

   b) Om förslaget inte är förenligt med kommitténs yttrande, eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

   c) Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna vidtas.

Artikel 23

Bestämmelserna i detta direktiv skall inte förhindra ett större mått av ömsesidigt bistånd som lämnas nu eller i framtiden av särskilda medlemsstater i enlighet med överenskommelser eller uppgörelser, inklusive åtgärder som rör delgivning av rättsliga eller utomrättsliga handlingar.

Artikel 24

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 januari 1978.

Artikel 25

Varje medlemsstat skall underrätta kommissionen om de åtgärder som den har vidtagit för att genomföra detta direktiv. Kommissionen skall vidarebefordra dessa upplysningar till de övriga medlemsstaterna.

Artikel 26

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.